

17. Bakhrakh D. N. Admynstratyvnoe pravo Rossyy : [uchebnyk dlya vuzov] / D. N. Bakhrakh. – M. : NORMA, 2002. – 443 s.
18. Babych V. A. Administratyvna vidpovidal'nist' za zberihannya abo transportuvannya alkohol'nykh napoyiv chy tyutyunovykh vyrobiv, na yakykh nemaye marok aktsyznoho zboru vstanovlenoho zrazka : dys. ...kand. yuryd. nauk: 12.00.07 / Babych Volodymyr Anatoliyovych. – Irpin', 2005. – 204 s.
19. Samsonov V. N. Admynstratyvnoe zakonodatel'stvo: ponyatyie, sodержanye, reformy / V. N. Samsonov. – Kh.: Osnova, 1991. – 80 s.
20. Pro vnesennya zmin do deyakykh zakonodavchykh aktiv Ukrayiny shchodo posylennya vidpovidal'nosti ta vdoskonalennya derzhavnoho rehulyuvannya u sferi mistobudivnoyi diyal'nosti : Zakon Ukrayiny : vid 22 hrudnya 2011 roku, # 4220-VI (iz zminamy) // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 2012. – # 29. – St. 345
21. Pro deyaki pytannya pidvidomchosti i pidsudnosti sprav hospodars'kym sudam : postanova plenumu Vyshchoho hospodars'koho sudu Ukrayiny : vid 24 zhovtnya 2011 roku, # 10 (iz zminamy ta dopovnennamy) // Visnyk hospodars'koho sudochynstva. – 2011. – # 6. – St. 13

Рецензент: доктор юридичних наук, доцент Охріменко І.М.

УДК 351:32:004

Савюк М.Ф.,

аспірант Відкритого міжнародного університету
розвитку людини «Україна»

**ПРАВА ЛЮДИНИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ:
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ**

В статті доведено, що адміністративні права людини в інформаційному суспільстві це визначені інформаційним суспільством права (свобода слова, право на інформацію і звернення, право на таємницю кореспонденції, право кожного на свободу творчості та ін.), які у відповідності до визначеною компетенцією мають забезпечуватися публічною адміністрацією.

Ключові слова: інформаційне суспільство; інформація; права людини; публічна адміністрація; свобода.

Савюк М. Ф.

аспірант Открытого международного университета
развития человека «Украина»

**ПРАВА ЧЕЛОВЕКА В ИНФОРМАЦИОННОМ ОБЩЕСТВЕ:
АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВЫЕ АСПЕКТЫ**

В статье доказано, что административные права человека в информационном обществе это определенные информационным обществом права (свобода слова, право на информацию и обращения, право на тайну корреспонденции, право каждого на свободу творчества и др.), которые в соответствии с определенной компетенцией должны обеспечиваться публичной администрацией.

Ключевые слова: информационное общество; информация; права человека; публичная администрация; свобода

Savyouk M. F.

Open International University graduate student
Human Development "Ukraine"

**THE RIGHTS IN THE INFORMATION SOCIETY:
ADMINISTRATIVE AND LEGAL ASPECTS**

The article proved that administrative rights in the information society is the information right of society. These rights include freedom of speech and the right to information and the right to appeal and the right to privacy and correspondence and freedom of creativity and others. These rights are provided by the public administration in accordance with specified public competence.

Keywords: freedom; Human Rights; information society; information; public administration.

Актуальність проблематики. В Європейському Союзі права людини є найвищими цінностями [1]. Декларативно Конституція України повністю відповідає таким стандартам. Стаття 3 Основного Закону визначила, що: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави». Крім того Конституції України стаття 22 уточнює, що: «Права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними» [2]. Одним із провідних напрямів розширення не вичерпних прав громадян є права людини в інформаційному суспільстві, які забезпечуються (гарантуються) публічною адміністрацією.

Ступінь наукової розробки проблеми. До проблеми прав людини у сфері інформаційного суспільства звертали свою увагу вчені І. Арістова, Д. Белла, Т. Боголіб, М. Брижко, В. Галуцько, А. Гринберг, І. Давидова, Е. Дайсон, В. Даніліян, Ю. Дика, Д. Дюжев, М. Дяченко, К.Р. Калюжний, Б. Колесніков, А. Колодюк, В. Курило, О. Логінов, Є. Макаренко, М. Макарова, О. Манако, О. Маруховський, М. Маршалл, К. Мей, Н. Новицька, Г. Почепцов, Н. Пустовіт, П. Рабінович, А. Сагалович, С. Сищенко, В. Скалацький, О. Соснін, О.О. Тихомиров, Ф. Уэбстер, В. Фурашев, О. Шевчук, В. Щербина та ін. Проте, вони проблему прав у сфері інформаційного суспільства безпосередньо не аналізували, а зосереджували свою увагу на більш загальних спеціальних чи суміжних викликах.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі концептуальних засад прав людини в інформаційному суспільстві та теорії адміністративного права виявити права людини у сфері інформаційного суспільства що забезпечуються публічною адміністрацією.

Виклад матеріалу. Сучасне суспільство називають постіндустріальним, інформаційним, а інколи - суспільством знань. Головним при цьому стає виробництво, обробка і трансляція знань [3]. У постіндустріальному суспільстві процвітають країни, які отримують основні доходи від виробництва знань і переробки інформації, від виробництва знань і високих технологій [3]. Знання (у вигляді інформації, науки, мистецтва, освіти та ін.) у сучасному світі за своїми характеристиками випереджають силу та багатство і значною мірою визначають характер влади [4].

На думку П. Рабіновича будь-яке право людини – це право на задоволення певних її потреб. У цьому виявляється (окрім іншого) гуманістичність потребової інтерпретації прав людини і вбачається чи не найістотніша її перевага. Крім того академік НАПрН України із посилкою на інших вчених наводить наступні дефініції: права людини – це певним чином нормована її свобода; права людини – це певні її потреби чи інтереси; права людини – це її вимоги про надання певних благ, адресовані суспільству, державі, законодавству; права людини – це умови та блага (матеріальні, духовні), необхідні для нормального функціонування індивіда; права людини – це певний вид, частина (форма існування, спосіб вияву) моралі [5].

Професор П. Рабіновича за критерієм видів (груп, комплексів) індивідуальних потреб, які задовольняються за посередництвом здійснення, використання певних прав в першу чергу виділяє фізичні права (або, за іншою термінологією, життєві, вітальні чи

соматичні), здійснення яких задовольняє найважливіші, базові, визначальні потреби людини у забезпеченні її біологічного, «тілесного» існування, виживання, безпечного психофізичного розвитку [5]. Вчені у сфері цивільного права виділяють інформаційні права першого покоління, які визначають невідчужувані так звані «негативні свободи», що виражаються в недоторканості особистості людини та можуть бути обмежені виключно на законних підставах в інтересах національної безпеки, суспільного порядку і добробуту, прав людини тощо. Зокрема ними є: право на ім'я, його зміну і використання (ст.ст. 294-296 ЦК); право на таємницю особистого життя (ст. 301 ЦК); право на особисті папери та розпорядження ними (ст.ст. 303-305 ЦК); право на таємницю кореспонденції (ст. 306 ЦК); права особи, пов'язані з фото-, кіно-, теле- та відеозйомкою (ст.ст. 307-308 ЦК); право на свободу літературної, художньої, наукової і технічної творчості (ст. 309 ЦК) [6]. На друге професор П. Рабіновича крім зазначених вище прав людини, визначає також: – економічні права, здійснення яких задовольняє потреби людини в її індивідуальній самореалізації у господарській (економічній) діяльності, зокрема шляхом участі у виробництві матеріальних благ, у наданні послуг або у підприємстві; – політичні права, які задовольняють потреби людини у визначенні загальних соціальних умов її індивідуального існування й розвитку через її участь в управлінні суспільством (його осередками, об'єднаннями) і державою [5].

Деякі вчені вважають, що інформаційні права людини – це гарантовані державою можливості людини задовольняти її потреби в отриманні, використанні, поширенні, охороні і захисті необхідного для життєдіяльності обсягу інформації [7].

З погляду міжнародного права Б.А. Кормич визначає, що свобода думки і слова належать до так званих прав "першого покоління" – громадянських та політичних прав, які від початку вважалися і вважаються невід'ємною частиною людської особистості. Першим фундаментальним міжнародно-правовим актом в рамках Хартії про права людини є Загальна декларація прав людини, Прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року. Ця декларація містить цілий комплекс юридичних гарантій, що визначають зміст та сутність інформаційної безпеки особи. Так, норми статті 19 Загальної декларації прав людини встановлюють, що "кожна людина має право на свободу переконань і на вільне їх виявлення; це право включає свободу безперешкодно дотримуватися своїх переконань та свободу шукати, одержувати і поширювати інформацію та ідеї будь-якими засобами і незалежно від державних кордонів" [8; 9].

В цілому Б.А. Кормич визначає, що правовий статус людини як суб'єкта інформаційних відносин ґрунтується на двох основних її правах: по-перше, це право людини вільно, безперешкодно, на власний розсуд бути суб'єктом інформаційних процесів, шукати, одержувати і поширювати інформацію, причому це право не пов'язане з територіальною юрисдикцією держави і не обмежується територіально державними кордонами; по-друге, це право людини на захист від неправомірного інформаційного втручання, яке охоплюється англійським терміном «privacy» [8].

Зокрема, аналогічні за змістом норми містяться в Міжнародному пакті про громадянські і політичні права, Прийнятого Генеральною Асамблеєю ООН 16 грудня 1966 р. Аналогічна за змістом, але відмінна за формою викладення в правових нормах конструкція відтворена і в Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 р.

Дана Конвенція є особливо актуальною для України, з огляду на ратифікований нашою державою Протокол 11, який передбачає можливість захисту прав і свобод, встановлених даною конвенцією у Європейському суді з прав людини. Причому в даному випадку слід звернути увагу не лише на самі правові норми, викладені у відповідних статтях Конвенції, але й на практику Суду з їх застосування та тлумачення, оскільки дана практика носить прецедентний характер і використовується при прийнятті наступних рішень Суду з аналогічних питань. Ст. 10 даної Конвенції встановлює Свободу вираження поглядів, Згідно якої: "Кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів" [8; 11].

Практика Суду значною мірою конкретизує вищезазначену норму, серед яких, зокрема, можна виділити такі позиції: термін "вираження поглядів" охоплює представлення інформації в будь-якій формі (документи, промови, зображення, дії, що виражають позицію чи подають інформацію тощо), а також за допомогою будь-яких засобів (друковані та електронні ЗМІ, кінофільми, вистави тощо) [54; 59].

Нормами ст. 8 Конвенції встановлюється Право на повагу до приватного і сімейного життя, Згідно якого: "Кожен має право на повагу до його приватного і сімейного життя, до житла і до таємниці кореспонденції". В контексті даної норми Конвенції можна, зокрема, відзначити: дотримання права на приватне життя передбачає обов'язок держави контролювати як діяльність органів публічної влади та їх посадових осіб, так і діяльність фізичних та юридичних осіб; навіть якщо факт збирання інформації про особисте життя є виправданим з точки зору закону, її подальше зберігання або використання може становити правопорушення; при забезпеченні таємниці кореспонденції держава не зобов'язана забезпечувати зразкове функціонування поштових послуг [8; 10].

З погляду вітчизняного конституційного законодавства Конституція України, встановлюючи комплекс прав людини в галузі інформації, що базується на міжнародно-правових стандартах в цій галузі і в основному відтворює як концептуально, так і змістовно відповідні їх положення. Ключовими для визначення прав і свобод людини в галузі інформації є норми ст. ст. 34 та 32 Основного Закону [1; 8]. Так, ст. 34 Конституції визначає Право на свободу слова та право на інформацію, Згідно якого: кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань; кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір. Ч. 3 ст. 34 Конституції містить вичерпний перелік випадків обмеження цього права. Крім того, ст. 40 Конституції встановлює Право на звернення – механізм, за допомогою якого особа може реалізовувати свої права та законні інтереси у відносинах з органами публічної влади, зокрема в тому, що стосується доступу та отримання інформації від цих органів [1; 8].

Інша група прав людини в галузі інформації, встановлена Конституцією, спрямована на обмеження інформаційного втручання в приватні справи особи з боку держави і третіх осіб. Названі норми мають, в першу чергу, захисний характер щодо конкретних правових відносин в інформаційній сфері. Похідним від права на

невтручання в особисте життя є право на таємницю кореспонденції, Оскільки фактично цим правом встановлюється додаткова гарантія щодо невтручання в особисте життя людини. Зокрема в рамках Конвенції про захист прав і основоположних свобод людини (ст. 8) ці права розглядають в комплексі. В Конституції України це право встановлюється окремою ст. 31, згідно норм якої кожному гарантується таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції [1; 8].

Ці основні права людини в інформаційній сфері підкріплюються і розширюються цілим рядом інших конституційних норм. Так слід назвати норми ст. 15 Конституції України, що, зокрема, встановлює політичну і ідеологічну багатоманітність суспільного життя і забороняє цензуру; норми ст. 21 Конституції закріплюють невідчужуваність та непорушність прав і свобод людини; норми ст. 28 Конституції закріплюють право людини на повагу до її гідності, забороняють піддавати людину катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню; забороняють піддавати людину без її вільної згоди медичним, науковим чи іншим дослідженням. Також велике значення має ст. 41 Конституції, яка, зокрема, визначає право кожного володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності та встановлює непорушність права приватної власності [1; 8]. Вчений-адміністративіст К.Р. Калюжний дає визначення, що інформаційні права людини – це гарантовані державою можливості людини задовольняти її потреби в отриманні, використанні, поширенні, охороні і захисті необхідного для життєдіяльності обсягу інформації [11]. Усе вище викладене дає можливість сформулювати наступні висновки стосовно адміністративно-правових аспектів права людини в інформаційному суспільстві: 1) адміністративно-правові аспекти прав людини в інформаційному суспільстві (адміністративні права людини в інформаційному суспільстві) є не роздільними із діяльністю публічної адміністрації, іншими словами до таких прав відносяться тільки ті природні, конституційні, цивільні права людини, які у забезпечуються (або потенційно можуть забезпечуватися) публічною адміністрацією; 2) адміністративні права людини в інформаційному суспільстві базуються на розуміння того, що вони направлені на задоволення інформаційних потреб та інтересів індивіда, які необхідні йому для нормального функціонування при дотриманні моральних засад суспільства; 3) інформаційні права першого покоління визначають невідчужувані (негативні свободи), що виражаються в недоторканості особистості: право на ім'я, особисті папери, таємницю кореспонденції на свободу літературної, художньої, наукової і технічної творчості; 4) з погляду міжнародного права до адміністративних прав у сфері інформаційного суспільства слід віднести: свободу переконань і на вільне їх виявлення; свободу шукати, одержувати і поширювати інформацію; право людини на захист від неправомірного інформаційного втручання (право на конфіденційність інформації щодо особистого життя); 5) вітчизняні конституційні норми визначають наступні інформаційні права, які мають забезпечуватися публічною адміністрацією: право на свободу слова; право на інформацію (ст. 34), право на звернення (ст. 40); обмеження інформаційного втручання в приватні справи особи з боку держави і третіх осіб (ст. 32); право громадянина знайомитися в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, установах і організаціях з відомостями про себе (ст. 32); право на

таємницю кореспонденції, (ст. 31); право кожного на свободу творчості і право доступу до культурних цінностей (54); право на отримання екологічної і правової інформації.

Висновок. Отже, адміністративні права людини в інформаційному суспільстві це визначені інформаційним суспільством права (свобода слова, право на інформацію і звернення, право на таємницю кореспонденції, право кожного на свободу творчості та ін.), які у відповідності до визначеною компетенцією мають забезпечуватися публічною адміністрацією.

Список використаних джерел:

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод // Голос України від 10.01.2001. – № 3.
2. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
3. Боголіб Т.М. Роль науки у забезпеченні нової індустріалізації України / Т.Т. Боголіб // Підприємництво, господарство, право. – 2006. – №10. – С. 170–176.
4. Пустовіт Н.В. Комплексний аналіз концепцій інформаційного суспільства Д. Белла, М. Кастельса та Е. Тоффлера / Н.В. Пустовіт // Гуманітарний часопис. - 2013. - № 3. - С. 85-90.
5. Рабінович П.Основоположні права людини: соціально-антропна сутність, змістова класифікація / П. Рабінович // Вісник Національної академії правових наук України. – 2013. – № 2 (73). – С. 10-16
6. Тихомиров О.О. Інформаційні права людини як цивільно-правова категорія / О.О. Тихомиров // Юридичний вісник. – 2013. – № 1 (34). – С. 104-109.
7. Про закріплення права людини на інформаційну безпеку:[Електронний ресурс] // Острозька Академія. – 2013. – Режим доступу: <http://naub.oa.edu.ua/2012/vyznachennya-ponyattya-informatsijni-prava-lyudyny/>
8. Кормич Б.А. Права людини в інформаційній сфері: міжнародні стандарти та їх конституційні гарантії в Україні: [Електронний ресурс] // Б.А. Кормич // НУ ОЮА. – 2012. – Режим доступу: <http://www.stationline.org.ua/politologiya/30-politika/1754-prava-lyudini-v-informacijnij-sferi-mizhnarodni-standarti-ta-ix-konstitucijni-garantii-v-ukraini.html>
9. Загальна декларація прав людини: прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року // Голос України від 10.12.2008. - № 236
10. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права:[Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – 2000. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_043
11. Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля Офіційний вісник України від 14.05.2010. - № 33, стор. 12.
12. Калюжний К.Р. Сутність інформаційних прав людини в науці інформаційного права / К.Р. Калюжний // Юридичний вісник. – 2012. – № 4(25). – С. 55-58.

References:

1. Konventsiia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod // Holos Ukrainy vid 10.01.2001. – № 3.
2. Konstytutsiia Ukrainy // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. – 1996. – № 30. – St. 141.
3. Boholib T.M. Rol nauky u zabezpechenni novoi industrializatsii Ukrainy / T.T. Boholib // Pidpriemnytstvo, gospodarstvo, pravo. – 2006. – №10. – S. 170–176.
4. Pustovit N.V. Kompleksnyi analiz kontseptsii informatsiinoho suspilstva D. Bella, M. Kastelsa ta E. Tofflera / N.V. Pustovit // Humanitarnyi chasopys. - 2013. - № 3. - C. 85-90.
5. Rabinovych P.Osnovopolozhni prava liudyny: sotsialno-antropna sutnist, zmistova klasyfikatsiia / P. Rabinovych // Visnyk Natsionalnoi akademii pravovykh nauk Ukrainy. – 2013. – № 2 (73). – S. 10-16
6. Tykhomyrov O.O. Informatsiini prava liudyny yak tsyvilno-pravova katehoriia / O.O. Tykhomyrov // Yurydychnyi visnyk. – 2013. – № 1 (34). – S. 104-109.
7. Pro zakriplennia prava liudyny na informatsiinu bezpeku:[Elektronnyi resurs] // Ostrozka Akademiia. – 2013. – Rezhym dostupu: <http://naub.oa.edu.ua/2012/vyznachennya-ponyattya-informatsijni-prava-lyudyny/>
8. Kormych B.A. Prava liudyny v informatsiinii sferi: mizhnarodni standarty ta yikh konstytutsiini harantii v Ukraini: [Elektronnyi resurs] // B.A. Kormych // NU OYuA. – 2012. – Rezhym dostupu: <http://www.stationline.org.ua/politologiya/30-politika/1754-prava-lyudini-v-informacijnij-sferi-mizhnarodni-standarti-ta-yix-konstitucijni-garantii-v-ukraini.html>
9. Zahalna deklaratsiia prav liudyny: pryiniata i proholoshena rezoliutsiieiu 217 A (III) Heneralnoi Asamblei OON vid 10 hrudnia 1948 roku // Holos Ukrainy vid 10.12.2008. - № 236
10. Mizhnarodnyi pakt pro hromadianski i politychni prava:[Elektronnyi resurs] // Verkhovna Rada Ukrainy. – 2000. – Rezhym dostupu: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_043

11. Konventsiiia pro dostup do informatsii, uchast hromadskosti v protsesi pryiniattia rishen ta dostup do pravosuddia z pytan, shcho stosuutsia dovkillia Ofitsiyni visnyk Ukrainyvid 14.05.2010. - № 33, stor. 12.
12. Kaliuzhnyi K.R. Sutnist informatsiinykh prav liudyny v nautsi informatsiinoho prava / K.R. Kaliuzhnyi // Yurydychnyi visnyk. – 2012. – № 4(25). – S. 55-58.

Рецензент: доктор юридичних наук, доцент Охріменко І.М.

УДК 321.01:323.21 (477)

Салманова О.Ю.,

начальник кафедри адміністративного права та процесу
Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ОБ'ЄДНАННЯ ГРОМАДЯН ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Стаття присвячена дослідженню місця та ролі об'єднань громадян у загальній системі суб'єктів забезпечення економічної безпеки держави. Також розроблені ґрунтовні висновки та пропозиції, щодо розглядаємої теми статті.

Ключові слова: економічна безпека держави, суб'єкти забезпечення економічної безпеки, недержавні організації, об'єднання громадян, громадські об'єднання.

Салманова А.Ю.,

начальник кафедри адміністративного права и процесса
Харьковского национального университета внутренних дел,
кандидат юридических наук, доцент

ОБЪЕДИНЕНИЕ ГРАЖДАН КАК СОСТАВЛЯЮЩАЯ СИСТЕМЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ГОСУДАРСТВА

Статья посвящена исследованию места и роли объединений граждан в общей системе субъектов обеспечения экономической безопасности государства. Также разработаны основательные выводы и предложения по рассматриваемой теме статьи.

Ключевые слова: экономическая безопасность государства, субъекты обеспечения экономической безопасности, негосударственные организации, объединения граждан, общественные объединения.

Salmanova O.Yu.,

Head of the Department of Administrative Law and Procedure
Kharkiv National University of Internal Affairs,
PhD, Associate Professor

ASSOCIATION OF CITIZENS AS A COMPONENT OF THE STATE OF ECONOMIC SECURITY

The article investigates the place and role of citizens' associations in the general system of subjects of economic security of the state. Also developed solid conclusions and proposals on the topic of the article.

Background is that at present all the more important in improving economic security of the state acquires the activities of non-state actors, including -ob'yednan citizens. It is becoming more obvious by the fact that solving the problem of economic security can not only be the prerogative of public authorities. Undoubtedly, the mechanism of economic security main role belongs to the state (and the bulk of direct business performs executive, within which are created and public security bodies). However, the issue of economic security of Ukraine is one of the most important national priorities and demands increased attention not only representatives of power structures, but also social and political movements, scientists and the general public.

The purpose of this article is to study the participation of associations in ensuring economic security. The goal leads to solving such basic tasks as defining the place and role of associations in the system of economic security, analysis of regulations governing the activities of associations in this area, and outline the areas of development and improvement of administrative regulation of their participation in ensuring economic security.